

siergiej jesienin

jesień wróży nam

jesień wróży nam ptaków głos
nad pustkowiem bezdroża błędnem
już na ziemię opada włos
krzew złocisty głowy mej więdnie

krzyk daleki przelata przez step
witaj matko błękitna osino
wkrótce księżyc z wyżyny nieb
olśni głowę srebrzyście i sino

wkrótce chwyci mnie w kleszcze chłód
przykrytego gwiazdami i ciszą
nie zaśpiewam z młodymi jak wprzód
ni pieśń moją starcy usłyszą

inny śpiewak przyjdzie do chat
w innym las zakłuje świstcie
o jesieni zawodzi wiatr
o jesieni szemrzą już liście

wczesne lata

wczesne lata nie miną daremnie
w miękkim wieku zbiorą swą dań
gdyby nie był poeta ze mnie
to napewno byłby oszust i drań

niewysoki i nierozrostły
wśród chłopaków największy chwał
często krwią z rozbitego nosa
powracając znaczyłem ślad